

kunne klare sig, kunne forlange sig tilkendt det Underholdsbidrag for hvert Barn, som Loven hjemler hende.

Med Hensyn til Loven i øvrigt, saaledes som den efter Vedtagelse af Fællesudvalgets enstemmige Indstilling vil komme til at se ud, vil jeg kun gøre en enkelt Bemærkning, for at der ikke skal være nogen Uklarhed med Hensyn til Lovens Udførelse i Praksis. Der er i Ændringsforslaget i Overensstemmelse med, hvad der var vedtaget i Landstinget, indsat en Begrænsning, for saa vidt angaar den paagældendes Formue, saaledes at en Enke med en Formue af 4,000 Kr. plus 500 Kr. for hvert Barn ikke vil kunne faa nogen Understøttelse efter Loven. Da der ikke er givet nogen nærmere Forklaring af, paa hvilken Maade Formuen skal beregnes, og da der paa et andet Omraade er rejst Spørgsmaal om, hvordan en Bestemmelse som nærværende vilde være at forstaa, vil jeg gerne gøre en Bemærkning i Overensstemmelse med, hvad jeg har haft Lejlighed til at sige under Sagens Behandling i Landstinget i Dag. Jeg gaar ud fra, at de 4,000 Kr. for Formuens Vedkommende er valgt paa samme Maade som Indtægtsgrænsen, nemlig som udgørende to Trediedele af det skattefrie Minimum efter Reglerne i Indkomst- og Formueskatteloven af 1912, §§ 12—13. Der var i Landstinget Enighed mellem Landstingets Ordfører og mig om, at saadan maa Formuen beregnes, da det er Landstingets Udvalg, der har fundet, om jeg saa maa sige, den paagældende Begrænsning, turde det have sin Betydning, at det netop er Landstingets Ordfører, der har givet denne Opfattelse sin Tilslutning. I øvrigt glæder jeg mig selvfølgelig ogsaa over, at der i Fællesudvalget er blevet fuldstændig Enighed om, hvordan Uoverensstemmelserne mellem Tingene skal udlignes, saaledes at der altsaa nu er Haab om, at denne store og betydningsfulde Sag er sin Afslutning nær.

Jeg finder paa nærværende Tidspunkt hverken Anledning til at komme ind paa Sagens Forhistorie eller paa mange almindelige Betragtninger. Jeg maa maaske i Anledning af, hvad det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Jessen) udtalte, sige, at det kunde ikke falde mig ind at strides med det ærede Medlem om, hvorvidt hans Parti eller et andet Parti har den største Del af Æren for, at denne Sag nu er sin Afslutning nær. Vi er jo vant til, at høre, at ethvert betydningsfuldt socialt Spørgsmaal er rejst

af Socialdemokratiet, og at det er det, der har den største Part af, ja, undertiden hele Æren for, at sociale Spørgsmaal er blevet rejst. Jeg vil imidlertid alligevel gerne gøre en lille Bemærkning i Anledning af det ærede Medlems historiske Redegørelse. Det ærede Medlem gjorde opmærksom paa, paa hvilke forskellige Tidspunkter der havde foreligget private Lovforslag, paa hvilke Tidspunkter de indsamlede Oplysninger havde foreligget, og endelig ogsaa paa Regeringslovsforslagets Fremsættelse i forrige Rigsdagssamling. Jeg vil da gerne fremhæve, at de mange Oplysninger er blevet indhentet paa Foranledning af Folketingsudvalget selv, og at Forholdet er dette, at de Oplysninger, som Udvalget forlangte i Rigsdagssamlingen 1909—10, forelaa i meget ufuldstændig Skikkelse ved Begyndelsen af Rigsdagssamlingen 1910—11, samt at Chefen for Statens statistiske Departement — skal jeg jo nu sige —, efter at jeg havde konfereret med ham om Indsamlingen af de yderligere Oplysninger, som var forlangte af det Udvalg, der behandlede Sagen i Folketinget i Samlingen 1909—10, fandt, at den eneste Maade, paa hvilken man kunde faa tilfredsstillende og fyldestgørende Oplysninger, var, at hver Enke udfyldte et saakaldt Spørgeskema. Jeg maatte give Departementschefen Ret i, at det vilde være for meget at paabyrde Kommunalbestyrelserne en Gang i November—December Maaned 1910 at skaffe Oplysninger fra alle Enkerne, naar der skulde afholdes Folketælling i Januar 1911. Jeg tror, jeg har haft Lejlighed til at sige i Rigsdagen, at jeg gerne paatager mig Ansvaret for, at det varede saa længe, inden Regeringslovsforslaget fremkom; det ligger, som sagt, i, at de fornødne Oplysninger først blev indsamlet ved Folketællingen i 1911. Jeg tror, man vil indrømme mig, at dette, at Oplysningerne blev saa fyldige, som de blev, i høj Grad har tjent til Fremme af Sagen, fordi det paa et hvilket som helst Stadium, hvad enten det drejede sig om at tage Enkemænd med eller ikke, eller Talen var om at sætte Formuegrænser eller Indtægtsgrænser, har været muligt ud fra de indhentede Oplysninger at sige, hvor mange Enker og Børn der allerhøjest kunde falde ind under Loven. Jeg maa maaske føje til, at det ærede Medlem huskede fejl, naar han sagde, at man i Folketinget satte Enkemændene ind i Lovforslaget. De var taget med i det af mig i Oktober 1911 fremsatte Lovforslag.

Ogsaa jeg vil gerne medgive Lovfor-